

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken.

Søren Søndergaard (EL):

Hvis argumentet fra Socialdemokratiet er, at man med det her forslag har fået bevaret Team Danmark som en selvstændig institution, må man jo sige, at man har slået en åben dør ind, for det var jo noget, der lå i det forslag, der var fra regeringen; det var alle enige om, da forslaget blev fremsat, så det er jo slet ikke der, uenigheden har været.

Kl. 11.10

Derfor bliver man jo nødt til at spørge Socialdemokratiet: Hvad er det præcis, der er sket? Hvor er de præcise ændringer fra, at Socialdemokratiet var meget kritisk ved første behandling, og så frem til nu, hvor man altså går ind for forslaget?

Jeg synes, at den socialdemokratiske ordfører ikke rigtig fik præciseret, hvor de store ændringer er sket fra første til anden behandling. Derfor kunne jeg jo godt få lyst til at spørge hr. Leif Mikkelsen, som går og griner i skægget – og det kan jeg godt forstå – om virkeligheden ikke er, at Socialdemokratiet er blevet snydt, altså at Socialdemokratiet ikke har fået noget som helst? Eller kan hr. Leif Mikkelsen måske heroppefra redegøre for, hvilke indrømmelser han mener at hans parti, Venstre, egentlig har givet Socialdemokratiet her mellem første og anden behandling? Det synes jeg kunne være interessant at høre, det bliver spændende. Jeg tror, vi kommer til at lytte forgæves, men lad os nu bare vente og se. Set fra Enhedslistens synspunkt er det jo fuldstændig oplagt, at de, som en ting vedrører, de, som er aktive på et område, de, som har en forening, er dem, der skal udpege deres repræsentanter. Og det har man også fulgt, når det gælder DIF, Dansk Idræts-Forbund, men det har man altså ikke fulgt, når det gælder de aktive idrætsudøvere og aktive trænere. Vi har ikke helt forstået, hvorfor man ikke vil det. Det bliver gjort til sådan noget underligt organisatorisk noget.

I forbindelse med førstebehandlingen hørte vi, at kulturministeren heroppefra sagde, at vi, der foreslog, at de aktive idrætsudøvere skulle have direkte indflydelse, overhovedet ikke havde forstand på området; vi vidste intet om det, det var helt umuligt at finde en aktiv idrætsudøver, der kunne påtage sig det arbejde. Efterfølgende har vi så hørt, hvordan debatten har rullet, og ministerens påstand er jo blevet gjort til

skamme. Det viste sig, at der faktisk var noget hold i det, vi sagde.

Så vi synes alt i alt, det er ærgerligt, når man nu har lavet en lov, som på mange måder er god, at man så ikke sikrer, at de aktive udøvere og trænerne får repræsentation på den måde, som de bør have det, ved selv at få medindflydelse. Derfor har vi det selvfølgelig præcis, som SF har det på det her punkt: Vi støtter forslaget med de stillede ændringsforslag. Men det betyder selvfølgelig også, at de stillede ændringsforslag er en betingelse for, at vi kan støtte forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 9 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 9 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 41 stemte for, 62 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 109: Forslag til lov om jernbanevirksomhed m.v. og lov om luftfart og om ophævelse af lov om jernbanesikkerhed m.v. (Jernbanereform).

Af trafikministeren (Flemming Hansen).
(Fremsat 10/12 2003. Første behandling 15/1 2004. Betænkning 25/3 2004).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.